

Daglønningen for de ikke-faglærte Arbejdere er fra 2 Kr. 50 Øre til 3 Kr., ja, paa Usserød Klædefabrik kun 2 Kr. 32 Øre. Det gøres nu gældende med Styrke, at det er umuligt for en Familie at leve af en saa ringe Dagløn, og da Staten paa andre Steder har indført en Dagløn paa 3 Kr. 50 Øre, synes jeg, der er al Grund til at imødekomme Andragendet. Jeg gør tillige opmærksom paa, at den højtærede Landbrugsminister paatænker at forbedre Daglønningen for Statens Skovarbejdere, og jeg vil derfor haabe, at den højtærede Forsvarsminister vil stille sig velvillig overfor disse, som jeg synes, meget rimelige og retfærdige Krav.

Medens jeg har Ordet, vil jeg anbefale Andragendet Nr. 46 fra Hjulmagersvend J. Petersen, der i 24 Aar har arbejdet ved Hærens Værksteder. Han blev afskediget i 1895, fordi man ikke længere havde Beskæftigelse til ham. Hvis han i 1895 straks havde henvendt sig til Rigsdagen om en aarlig Understøttelse — den Gang var der endnu ikke gennemført nogen Pensionslov — tvivler jeg ikke om, at Manden vilde have faaet en saadan af Staten. Men det har han ikke. Tværtimod, i Stedet for at hænge paa Statskassen, søgte han anden Beskæftigelse og blev ansat ved de københavnske Sporvejes Reparationsværksted, og her var han saa i nogle Aar, indtil han blev afskediget, fordi man ikke længere havde Arbejde til ham, og maaske ogsaa fordi han nu var bleven en ældre Mand. Manden er nu 65 Aar gammel og er fuldstændig uarbejdsdygtig, lider af en Hjertesygdom. Jeg synes derfor, der er al mulig Grund til at imødekomme denne Mand. Han har ikke henvendt sig til Staten eller det offentlige, før han nu helt har mistet sin Arbejdsevne og virkelig maa betegnes som trængende og værdig til en Understøttelse. Om dette Andragende staar hele Udvalget enigt, og jeg vilde haabe, det maatte føre til, at denne Mands Ønske maatte blive imødekommet.

Forsvarsministeren (Krabbe): Jeg skal med et Par Ord omtale de Andragender, der høre til denne Afdeling, i den Orden, hvori de foreligge.

Der er først det Andragende, som det ærede Medlem (K. M. Klausen), der nys talte, førte Ordet for. Det er fra „Foreningen af civile Funktionærer og Arbejdere under Krigsministeriet“ om forskellige Begunstigelser. Jeg skal dertil sige, at der er jo ingen, som ikke med levende In-

teresse omfatter de Arbejderes Kaar, der arbejde for Staten, og det samme gælder selvfølgelig ogsaa overfor disse. Men det er med disse som ogsaa med Hensyn til Arbejderne under Marineministeriet saaledes, at det er til Dels meget indviklede Lønningsforhold, og det er ikke let at angive, hvad der vilde være det rette Maal for Betalingen. Jeg er ikke uden Sympati for dette Andragende; men naar den ærede Ordfører for Andragendet har sagt, at de Krav, der ere opstillede heri, ere rimelige og retfærdige, saa vil jeg dog udtrykkelig sige, at dette vil jeg ikke underskrive. Jeg vil ikke give Udsigt til, at disse Krav i deres Helhed skulde blive modtagne og gennemførte; men jeg er saa heldig at kunne sige, at Sagen er under Overvejelse ligesom Lønningsforholdene under Marineministeriet, og ligesom den ærede Ordfører for dette Mindretalsforslag og Andragendet selv have henpeget til visse Lønningsforhold paa Orlogsværftet, saaledes siger jeg, at Lønningsforholdene under begge Ministerier bør rettest overvejes under eet. Denne Overvejelse er begyndt og vil blive fortsat i den velvilligste Aand overfor Arbejderne.

Næste Andragende er Nr. 2 fra afskediget Oversergent Andreassen. Det er jo saadan, som det blev sagt af den ærede Ordfører, at han selv har anset sig for Invalid, men ikke har kunnet anerkendes som saadan. Imidlertid maa det siges, at hans Forhold ligge meget nær ved Invalidforholdene, og der skal fra Ministeriets Side ikke være noget i Vejen for at imødekomme det Ønske, som Udvalget har udtrykt ved at foreslaa denne Sag henvist til Ministeren.

Det næste er det under Nr. 21 fra Enken efter cand. mag. Ehrencron Müller. Der er det mig en Tilfredsstillelse at kunne sige i Overensstemmelse med det ærede Udvalgs Tankegang, at der foreligger Tilfælde, hvor der er ydet Understøttelse svarende til det, der her ønskes, saa der vil ikke fra Ministeriets Side være noget til Hinder for, at denne Henviisning modtages.

Det næste i Rækken er Andragendet under Nr. 45 fra Enken efter Oversergent A. Petersen. De Billighedshensyn, som her findes anførte, skulle ikke modsiges fra Regeringens Side, og der skal ikke være noget til Hinder for, at Henviisningen modtages.

Sluttelig er der det under Nr. 46 fra Hjulmagersvend J. Petersen. Dertil skal jeg bemærke, at den Undersøgelse, som